

زهرا قربانی

دبیر
نوجوانه

یک سفر پر و پیمان رفتیم، اولین سفری بود که بدون خانواده می‌رفتیم. هر روزش برابیم یک خاطره خوش بود و یک تجربه جدید که از پس خودم باید برمی آمدم. وقتی که برگشتیم، رنگ عوض کرده بود، دیگر خود واقعی اش را نمی توانست پشت نقاب رفیق قایم کند و سرآخر رفت، با ددرسهایی که بعدها برابیم ساخت. همه ما احتمالا از این خاطره های دورویی توی آدم هایی که اسم شان را می گذاشتیم دوست و رفیق داشته ایم. کسانی که باعث شدند جا بخوریم و دیگر به عالم و آدم بی اعتماد شویم.

اصلا دوست هم نه، هرکس که رو در رو خوبی ات را می گوید و پشت سرت آه و ناله و بد می گوید یک دوزی از نفاق و دورویی را دارد حتی شما دوست عزیز اگر بعد این که تلفن را قطع کردی گفתי اه چقدر آدم مزخرفی به تورمان خورده، تسلیت می گویم، باید زودتر درمان یکسان سازی حرف دل و برخورد ظاهری ات را درست کنی.

چند روز دیگر اعضای کابینه دولت مشخص می شوند. با روند قابل نقدش کاری ندارم و می خواهم خیلی ریز از کنار حواشی انتخاب وزرا بگذرم اما داشتم فکر می کردم آسیب زننده ترین دورویی توی چه قشری نمود بیشتری دارد و بدیهی بود که رسیدم به سیاست. کجا بود خوانده بودم آدم های جامعه شبیه سیاستمداران شان می شوند، نمی دانم اما واقعیت این است که نبض اخلاق مداری و انسانیت و هزار و یک ویژگی دیگر مملکت دست سیاستمدار است و چشم ها به دهان و عملکرد او و حالا حسایش را بکنید اگر او غرق در دورویی شده باشد، باید فاتحه یک ملت را خواند.

حالا اگر بخواهیم بگویم یکی از ویژگی های مهمی که وزیر آینده نباید داشته باشد چیست، حتما می گویم نفاق.

هزارچهرگی

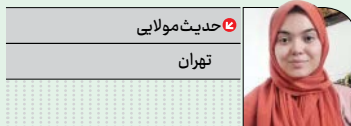
اروشا شیرزاد
خوزستان

مادرم می گوید تمام آدم ها دو رو دارند؛ یکی برای خانه و دیگری برای خیابان اما من فکر

می کنم برخی چندین رو دارند، در این زمانه رسم بر هزارچهره بودن است و چه رسم بدی است این رسم زمانه. همانند آن شریکان در ظلمی که در صف های عزاداری امام حسین (ع) لبیک می گویند. حقیقت هویت افراد چیزی است که انکار دیگر وجود ندارد. از صحنه جهان پرده برپسته و رفته است. هویت فراموش شده و مردمان آن چنان غرق تظاهر هستند که دیگر نمی دانند کیستند. هیچکس آنچه که هست را نمی پذیرد و نمایان نمی سازد بلکه آنچه را که می خواهد باشد و نیست در قالب حرکات نمادین به عنوان هویت خود نشان می دهد.

فاصله میان خود حقیقی و خودآرمانی آنچنان طویل است که حتی تلاش برای رسیدن از خود حقیقی به خود آرمانی آن هم از طریق صحیحش دیگر مسأله

ظاهر سازی

حدیث مولایی
تهران

تاکنون احتمالا اطراف خود آدم هایی را که حرف و عمل شان یکی نیست، دیده اید؛ افرادی که به ظاهر دارای ارزش هایی هستند که به آن باور ندارند یا در ظاهر، رفتارها و برخوردهایی را تظاهر می کنند که خودشان آنها را قبول ندارند و همین طور افرادی که به خاطر ترس و نداشتن شجاعت به ظاهر عقاید دیگران را می پذیرند ولی در واقع با آن عقیده مشکل دارند.

دورویی اخلاقی خود فرد و برخی اطرافیان را گرفتار انحراف می کند اما دورویی سیاسی که در آیات قرآن بسیار از آن یاد شده، بخش زیادی از جامعه را دچار

انحراف می کند. بعضی انسان های دورو به صورت موربانه در زندگی شخصی و اجتماعی رفتار دوگانه ای دارند و در ظاهر یک سری چیزها را تظاهر و در عمل برعکس عمل می کنند. شناخت چنین کسانی بسیار سخت است و نمی شود به آنها اعتماد کرد؛ زیرا آنها آدم صاف و روراستی نیستند و دوستی با این افراد، انسان را با مشکل روبه رو می کند.

درجه دورو بودن یک فرد مساوی به میزان و قدرت تفاوت میان باورها و اعمال آن فرد است و اگر این تفاوت زیاد باشد میزان دورو بودن فرد هم زیاد می شود.

برخی افراد هم با دروغ و ریاکاری های زیاد نسبت به برخوردشان با افراد به فرد دورو تبدیل می شوند. قرآن و همچنین پیامبر و امامان ما در ارتباط با دورویی فرموده اند: کسی که با مسلمین با دو وجه و دو زبان برخورد و ملاقات کند، روز قیامت با دو زبان از

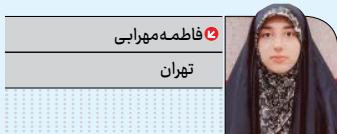
امروزمان نیست زیرا آرمان ها در قالب نماد جای خود را در زندگی مان یافته اند. همگان به دنبال فرهیختگی و تفاخرطلبی هستند، آن هم با معیارهای ظاهرینانه ای که هویت درونی افراد را به هویت بیرونی آنان تسری می دهد و در نهایت منجر به پدید آمدن نوعی فرهیختگی نمادین و روی آوردن اکثریت جمعیت به سمت و سوی آن می شود. اما در طرف دیگر داستان هم دیگرانی را داریم که در گذر زمان و به سبب دروغین بودن اعماق این هویت جاافتاده در جامعه، دچار ترس از عدم فرهیختگی شده اند و چه شخصیت های فاخری در این میان جهت به شمار نیامدن در صف فرهیختگان نمادین از کنشگری در بعد اجتماعی دست برداشته اند و صحنه جامعه از حضور انسان های حقیقی خالی مانده است.

امید است که روزی شاهد هنرنمایی و کنشگری هرچه بیشتر حقیقت و حقیقت جویان باشیم.

آتش محشور می شود. مثلا در ظاهر اهل محبت، مودت، خلوص و صمیمی بودن با شما را نمایش دهد ولی در باطن و غیاب، خلاف آن باشد. به چنین شخصی دورو می گویند.

مکعب روییک

فاطمه مهرابی
تهران

انسان ها مانند مکعب روییک هستند، در مواجهه با افراد و موقعیت های گوناگون چهره و رنگ متفاوتی از خود را نشان می دهند؛ فردی می تواند همزمان برای معلمش شاگردی تخس و درس نخوان و برای مادرش فرزندی مهربان و کوشا به حساب بیاید.

این امری معقول شمرده می شود که در شرایط مختلف کاری، تحصیلی و عاطفی رنگ و روی متفاوتی از خود نشان بدهیم؛ اما مسأله جایی به بن بست و اشتباه می رسد که روی غیر حقیقی مان را به جای اصل آن، جاذده و شکلی دروغین از خودمان به تصویر بکشیم.

از گذشته ها گفته اند ماه هیچ وقت پشت ابر نخواهد ماند، بوی رابطه های فاسدگشته ای که بر مبنای دورویی پابرجا

مانده نیز روزی در خواهد آمد و حقیقت افشا خواهد شد.

در این بین شرمندگی به جا مانده، باعث می شود مکعب صورت شان تنها روی سیاه برایش به ارمان بگذارد. چنین افرادی باید با عبرت آموزی از تاریخ و عاقبت روسیاهی های گوناگون گذشتگان، وجهه سفید را برایش خویش برگزینند.

همان گونه که سرنوشت کوفیان در دورویی همراهی یا دشمنی با مولای شان، چیزی جز شرمساری برایش به جا گذاشت و خون ریخته شده را برگشتی در کار نیست حتی اگر آه حسرت دورویان و خیانتکاران جگرسوز باشد.

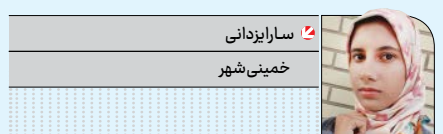
ماسک و نقابی که بر پایه دروغ و کلک سوار شده باشد، بر اثر گذر زمان پوسیده شده و روزی شکسته خواهد شد، نگذاریم صورت حقیقی مان آن قدر کریه و سیاه باشد که حتی جای جبران و بازگشت نیز برای فردای مان باقی نگذارد.

مولانا چه زیبا سروده است:

کجا باشد دورویان را میان عاشقان جایی که با صدرو طمع دارند ز روز عشق فردایی

نقاب از جنس دورویی

سارا یزدانی
خمینی شهر

تصورمان از واژه «دورویی» تصویری منفی است. می گویند فلانی دوروست، از او دوری می کنیم که به ما ضربه ای نزند. خیال مان این است که یک فرد دورو، رفته رفته می تواند دست به خیانت بزند. اما آن فردی که می گوئیم صورتک یا نقاب به چهره دارد چه؟ شاید از این عبارت، تصورمان سمت فردی باشد

که خود واقعی اش را به هزار و یک دلیل نشان

نمی دهد. احساس می کنیم که وی از روزگار زخم خورده که دیگر هراس دارد خودش باشد. از شخص حس مظلومیت دریافت می کنیم. در صورتی که این دو موقعیت و فرد، هردو پیرو یک سبک هستند. هردو مخالف ظاهر با باطن خویش! فردی که اصطلاحا او را دورو می خوانیم، در هر موقعیت به دنبال جلب رضایت دیگران است و هرگاه که می نشیند متناسب با روحیه

